

ха мѸ въ домѣтъ, даркыте, што имаха въ рѣцете си: и поклониша мѸ се дѣзвемн.

27 И попыта ги за здравіете (имѡ), и рече: здравъ ли е отецъ вашъ, старый, за когото (ми) рекохте? іѡше живъ ли е?

28 И они рекоха: здравъ е равъ твой отецъ нашъ, іѡше живѣе. И наведохасе та (мѸ) се поклониша.

29 И като вдигна очите си (Іосифъ) видѣ Ве-ніамина брата си единематерныята, и рече: тей ли (е) вашѡ братъ най младыо, за когото (ми) рекохте? И рече: Богъ да те помилува чадо мое.

30 И прикърза (да се оттрѣгне) Іосифъ; защото се смѣшаваха утробкыте мѸ, заради брата мѸ: и търсеше (осокно мѣсто) да поплаче: и като влѣзна въ сокровищницата, плака тамш.

31 Сетне умы лицето си, и излѣзе, и удържаваше секаси, и рече: тѣрете хлѣвъ.

32 И тѣриха осокни за него, и осокни за онма, и за Егѣптяныте, които іадеха заедни съ него, осокни: защото Егѣптяните не можеха да іадатъ хлѣвъ заедни съ Евреите, понеже това (е) гнѣсность во Егѣптяныте.

33 Сѣднаха прочее предъ него, перворожденце споредъ первенството си, и най младыо споредъ своата си младость: и чѣдехасе чловѣцкыте помеждѸ си.

34 И зема (Іосифъ) ѿ предъ секаси дѣлосие и (расподѣли) имѡ: дѣло окаче на-Веніамина (кеше) петъпати по голѣмъ ѿ онма што секо мѸ се даде. И пиха и увеселихасе съ него.